

Na Konferenciji za medije održanoj 17. marta u prostorijama Zadružnog saveza Vojvodine (ZSV), Vojislav Mrkšić, član UO ZSV, direktor ZZ „Mrkšićevi salaši“ Srpski Itebej, dotakao se šire slike izazvane posledicom privremenih mera zabrane izvoza prehrambeno-poljoprivrednih proizvoda Vlade Republike Srbije, donešenim nedelju dana ranije.

Centralno mesto njegovog obraćanja odnosilo se na distribuciju goriva i konkretne probleme koje su te mere izazvale.

- U seoskim sredinama retko gde je NIS-ova pumpa i seljak treba da ide 30-40 km u jednom pravcu i provede sate čekajući da bi napunio kanistere. Ako nema atestiranu ambalažu slede dodatni problemi, dovodeći tako u rizik čak i svoje poslovanje. Naše mišljenje je da država može i nekom drugom merom da obezbedi nabavku goriva, npr. dozvoli mogućnost točenja na svim benzinskim stanicama uz kasniju refundaciju kupljenog goriva. Apelujemo da se 20% umanjenje akciza na gorivo za poljoprivredne proizvođače trajno umani od strane države, koliko je to moguće, i da se pokriju sveukupne obradive površine, a ne samo 20 ha, kao što je sada slučaj. Jer poljoprivreda ne može da trpi ovako visoke cene energenata - rekao je gospodin Mrkšić, dodajući da će i mera zabrane izvoza pšenice naneti štetu, čak dovesti u pitanje poslovanje zadruga i gazdinstava, s obzirom na kreditnu zaduženost i njihovo servisiranje, plaćanje poreza državi, isplatu ličnih dohodaka i dr. Takođe je podsetio da je sam servis pravnog lica izuzetno skup i da zadrugama preti gubitak tržišta.

Prema njegovim rečima postojanje problema neblagovremenog pražnjenja skladišnih prostora je ozbiljan sistem o kojem malo ko govori. Žetva će brzo doći, treba robu ugovoriti, isporučiti, a skladišta očistiti, dezinfikovati i pripremiti za novu sezonu, po potrebi izvršiti remont, moguć samo kada su skladišta prazna.

Uredba o maksimalnoj maloprodajnoj ceni hleba od brašna tipa 500 takođe dotiče zadruga koje, kao i „Mrkšićevi salaši“, imaju više delatnosti, među kojima i pekarsku proizvodnju. Po rečima gospodina Mrkšića, država daje brašno (od kojeg je refundirano svega 38%), lošijeg kvaliteta i da bi se napravio hleb koji odgovara standardima, da ne bi narušili svoj ugled i kvalitet svog proizvoda i tako sačuvali tržište, pekari moraju dodavati kvalitetnije, skuplje brašno, angažujući svoja sredstva kako bi kupili i svakodnevno isporučili na tržište taj „uredbeni“ hleb.

- Molimo državu da uvede socijalne karte i da se zna ko taj hleb i po tim cenama može da kupi, a da se to ne lomi preko leđa proizvođača. U našem poslovanju imamo i klanicu za preradu mesa, i ograničenje cene buta, te postavljamo pitanje kako ta kategorija mesa može biti socijalna. Pre izvesnog vremena imali smo rasprodaju dizel goriva na našoj benzinskoj stanici.

Određene količine goriva morali smo da pustimo ispod nabavnih cena i tako podnesemo višestruku štetu i pitanje je kako ćemo moći da odgovorimo redovnim obavezama. Molimo Vladu Republike Srbije da pod hitno ukine mere slobodnog izvoza pšenice, uz npr. kontrolu količina koje se izvoze. Ova mera nikome neće doneti dobra, a obaranje cena automatski i državi i poljoprivrednicima nanosi štetu - obrazložio je gospodin Mrkšić.

